

Ziua norocului primarului

VOCEA VÂLCII

După cum spunea Petre Tănăsoaica în editorialul lui de azi, ziua de 13 este zi norocoasă pentru mulți români, în contrast cu americanii care evită să și pronunțe acest număr legat de vreun eveniment. Pentru primarul municipiului Rm.Vâlcea, ziua de azi s-a dovedit, așa cum ne-a și spus în interviul luat la penitenciar, ziua libertății sale, ziua lui norocoasă. Judecă toarea Adriana Mărăcinescu Dinescu, cunoscută ca fiind cu adevărat inamovibilă și fără de frică în fața politicianului și influențelor oculte, a dispus punerea primarului nostru în libertate, După ce acesta a fost arestat printr-o mascaradă de pomină de două diletante doamne procuror de la DNA. Redacția noastră a urmărit îndeaproape desfășurarea anchetei și confecționarea probelor în acuzarea celor doi oficiali râmniceni, afirmând constant că libertatea arestaților este încă lcată flagrant chiar de oamenii legii, împotriva prevederilor constituționale. În acest caz s-a vrut scoaterea în decor a celui mai bine cotate politician râmnician pedistul Mircea Gutău, pregătirea scaunului de primar pentru omul PSD-ului (pe care, din umbră, dar și cu avantaje de loc neglijabile, îl susține și liderul județean al PNL) și un exemplu pentru comisarii UE privind intransigența Justiției, pe linia luptei împotriva corupției. Nici un om nu este perfect. Dacă cineva se gândește că primarul Gutău sau vreun altul nu a făcut greșeli în viața lui, exagerează, cu siguranță. Să privim mai întâi la noi înșine și apoi să vorbim despre el sau despre ei greșiții noștri. Omul cel mai mediatizat de vreo două luni încoace și-a asumat o răspundere imensă prin faptul că a devenit conducă torul urbei noastre capitală de județ. Iar de aici au început invidia, răutățile, suspiciunile și nesimțirile. Detractorii lui, sunt de fapt detractorii funcției de primar, geloși pe neputința de a fi ca el, de a face ce a făcut el în administrația locală mult râvnită de neputințioșii farisei politici.

Se pare că mulți au uitat că este o mare diferență între zvon, opinie și adevăr. Instanțele judecă torești nu operează cu astfel de concepte, ci numai cu adevărul. Așa că , pe toți cei care încearcă să-l acuze pe Gutău de

corupție, fără să aducă dovezi, nu am nici o problemă de a-i numi lichele. După cum îi denumesc astfel și pe procurorii care au dispus arestarea primarului fără probe ale vinovăției lui concrete. De dragul unor marote și probe (in)contestabile, politicul sacrifică oameni nevinovați. În locul lui Gutău sau Dicu, puteam fi eu, puteați fi dumneavoastră, putea fi oricare din cei 18 milioane de români. Pentru guvernanți și cozile lor de topor, s-a dovedit că nu are importanță viața, libertatea și sănătatea individului. Imediat ce am sesizat opinia publică despre abuz, despre lipsirea ilegală de libertate a semenilor noștri, s-au aruncat asupra mea doi indivizi despre care istoria locului va vorbi copios la negativ. Ei sunt Silviu Popescu și Emilian Frâncu, contemporani cu lumea bună, oameni de tot plânsul, saltimbanci ai vieții noastre publice. Ceea ce au făcut acești indivizi împotriva unor oameni că zuți la pământ, este incalificabil. Micimea caracterului lor nu-i va mai scoate în evidență niciodată. După publicarea interviului luat primarului la Colibași, indivizii și-au propus să mă facă țap ispășitor, acuzându-mă de impostură, de falsificarea dialogului purtat cu Mircia Gutău și de multe alte lucruri nefăcute. A intrat în arhiva memoriei multora conferința de presă a individului ce se pretinde intelectual și mare om politic, liberalul șef Emilian Frâncu, prin care, saltimbancul, timp de două ore m-a tocat milimetric și teatral pe tema interviului cu primarul și a afirmațiilor acestuia spuse la supărare. Celălalt, limbricul de Silviu Popescu, m-a botezat, insultându-mă, „Romeo – Gură de aur”, dar asta mă onorează. Gura mea de aur afirmă că individul o va sfârși rău.

Nu mă bucur, dar nici nu-l voi mai băga în seamă de acum înainte, După cele două palme ce i le voi trage bărbătește. Am crezut tot timpul în Dumnezeu, în dreptate și Justiția divină și, de acum, ca și năpăstuitul nostru prim edil, încep să cred și eu în cifra 13, norocoasă oamenilor adevărați și plină de ghinion pentru lichele. Dacă primarul nu era pus astăzi în libertate, cei doi nenorociți mă și puneau la stâlpul infamiei. Dar jocul le-a ieșit prost. Au pierdut lupta cu primarul, cu familia lui, cu prietenii acestuia, cu adepții lui, cu râmnicienii, cu politicul, cu mine și cu credibilitatea ce și-o doreau în municipiu. Ciudat, mulți m-au întrebat de ce susțin cauza lui Mircia Gutău. Tuturor le-am spus că în locul acestuia s-ar putea ca mâine să fie ei, eu sau vecinul nostru de apartament. Gravitatea abuzului făcut primarului trebuia să declanșeze o campanie furibundă de presă, câinelui de pază a democrației fiindu-i dat un subiect predilect de luptă. Dar cine să o facă ? Ipocritul de Silviu Popescu, Gumilingus – porno-starul deputatului Vlădoiu sau mascota de la ziarul lui ce-și zice director? Să fim serioși. Primarul Mircia Gutău nu este o păpușă, nu este un nimeni! până în anul 2008, este reprezentantul oficial al Râmnicului, în județ, în țară și pe mapamond. În mai toate localitățile țării se manifestă acerb critici la adresa conducă torilor administrației publice locale, dar ceea ce se întâmplă la noi se numește bătănie, nesimțire, impostură și mocirlă morală! Se țin lanț atacurile nefondate, neîntemeiate, fără scrupule, la adresa multor oficiali, politicieni și conducă tori administrativi cu personalitate. Presa din Vâlcea, în majoritatea ei, este o presă de opinie – a cui plătește mai mult sau pentru a vinde cu orice preț ziarul – și nu o presă de informare, investigații și reportaje. Suntem un popor grabnic la vorbe urâte, dar fără înțelepciunea, onoarea și curajul de a purta o dispută așa cum se cuvine. Cazul primarului Mircia Gutău a rupt orașul în două , dar a și scos la mal caracterele unor indivizi cu pretenții în societatea vâlceană. Profitând de libertatea de exprimare câștigată post-decembrist și în virtutea urii, cu tentă politică , vânduții presei locale s-au comportat ca pe maidan, pe canalele TV locale sau în paginile unor ziare stigmatizate, de acum, de cititori. Să le fie rușine, celor ca alde Frâncu, Silviu Popescu, Trai(anus) Gumilingus (cine o mai fi și asta, la ziarul deputatului Vlădoiu?) și toată stirpea profesională din care fac ei parte, în discordanță cu tagma jurnaliștilor vâlceni morali! Rușine! Meseria noastră cere obiectivitate, discernământ și dreptă judecată. Iar ei ce au făcut?

S-au tăvălit în mocirla zvonurilor, a atacurilor lipsite de adevăr și de profesionalism îndreptate împotriva unui om aflat în suferință și de care s-au folosit îndestulător, în folosul propriu, pe când primarul era în libertate. Indivizii amintiți, dar cu predilecție Silviu Popescu, ar fi făcut orice numai ca să-i apară pe sticlă mutra sfătoasă

și vocea plină de certitudini ca să aibă buzunarele dolidora. Nu mai sunt în stare nici să silabisească expresiile deontologie, morală și profesionalism. De astăzi, licheaua asta nu mai există pentru mine. Nu voi mai păta ziarul cu numele lui. Un nimic a fost, un nimic este și așa va muri. Iar tot ce va face, de acum, împotriva mea, va primi o ripostă bărbătească , aruncându-i mânușa”}.

Romeo Popescu